

POKRET MLADIH

PRIMJERI I NAPUTCI ORGANIZIRANJA USPJEŠNOG POKRETA!

LaRouche naznačuje bitku za spas civilizacije danas

29. i 30. prosinca 2005. LaRouche-ev Pokret mladih (LYM) Njemačke i Europe održao je skupštinu u Berlinu, Njemačka da bi odredili svoj plan rada u neposrednoj budućnosti. Program skupštine sastojao se od mnogih aktivnosti uključujući glazbeni program, predavanja i diskusije o znanosti i politici, te govore vođa LaRoucheeve organizacije i Pokreta mladih što je malo podrobnije opisano u priloženim izlaganjima. Važan dio takvih skupova su uvijek i pitanja i odgovori koje mladi postavljaju LaRouche-u, pa drugi dio ovih izlaganja sadrži odabir od nekoliko pitanja i odgovora.

Lyndon LaRouche održao je uvodni govor skupštini pod gornjim naslovom 29. prosinca.

“Nastaju promjene u svijetu koje dolaze iz Sjedinjenih Država, a moja je uloga bila ključna u njihovom započinjanju. Pobjedu ne možemo jamčiti. Svijet je otišao predaleko da bi itko mogao pomisliti na sasvim sigurni opstanak civilizacije u ovom razdoblju. Promjene su se trebale izvršiti davno prije, no to nije bio slučaj.”

“Prošlo je 40 godina od propadanja svjetskog gospodarstva, naročito europskog i američkog [Sjedinjenih Država]. Propadanje je nastalo u okviru razdoblja od 1964. do 1972., u kojem je došlo do namjernog upropaštavanja civilizacije Sjedinjenih Država i Europe, što je bilo u planu odmah poslije završetka rata. To je izazvalo posljedice kod pokoljenja rođenog neposredno nakon rata, jer su ga podvrgnuli obliku ispiranja mozga poznatog kao ‘Kongres kulturne slobode’ i slične manipulacije.”

“.....”

I. DIO

Opaske LaRouchea prije početka prvog dana skupštine. Nakon opaski u trajanju od oko sat i četvrt on je odgovarao na pitanja više od 4 sata.

LYNDON LAROUCHE: Samo kratki prikaz o čemu se radi, o našem iskustvu u SADu. U početku organizacija mladih bila je pripojena regularnoj, lokalnoj organizaciji i to ni u jednom slučaju nije funkcioniralo. U svakom slučaju kad se organizacija mladih podredila nadzoru i kontroli mjesnog Radničkog odbora [‘Labour Committee’] bila je katastrofa. Kad smo to zapazili počeli smo uistinu rješavati neke probleme. Pa će onda isto to biti i slučaj u Njemačkoj. Ne možete voditi –osim ako želite uništiti Pokret mladih, ne smijete Pokret mladih staviti pod vodstvo i nadzor mjesne organizacije Radničkog odbora. Problem je djelomice tradicionalan. Naime u povijesti političkih pokreta, općenito nijedan uspješni politički pokret mladih nije funkcionirao osim kao pokret mladih, to jest neovisno o nadzoru takozvanih “službenih dužnosnika na terenu”. To je djelomice prirodna posljedica, jer se to može uočiti u povijesti. To je prirodan odnos, gdje mladi ljudi kad postaju odrasle osobe u dobi od recimo 18 pa do 25, imaju posebne zahtjeve koji se podudaraju sa činjenicom da ih starije pokoljenje **ne razumije**. A danas u svijetu imamo, u Europi i naročito Sjedinjenim Državama, nešto mnogo gore od općeg slučaja u povijesti. Jer bebi-bumer pojava i činjenica uporabe ispiranja mozгова unijeli su čimbenike u društvene procese koji su postali sve razorniji. Pa je stoga razlika u tome što mladi gledaju dva pokoljenja unaprijed, to jest 50 ili više godina aktivnog života pred sobom i traže buduće društvo. Prilike mladih općenito su veoma jadne danas, jasnije nego što je bio slučaj u ranijim naraštajima u Sjedinjenim Državama. Ili Njemačkoj. U Njemačkoj imali ste mnogo bolji sustav za mlade, recimo, u prijašnjem pokoljenju pod [tadašnjim] školskim sustavom. Ljudi su, znate, imali mogućnost školovati se unutar stanovite granice. Država je to podupirala. Sve do promjene koja je uvela post-humanističku politiku školovanja, ono je bilo prilično dobro, kojiput odlično.

To ovdje više nije sličaj. Školstvo je užas u Sjedinjenim Državama, užas ovdje, a troškovi [školovanja] rastu, dok su u Sjedinjenim Državama već pretjerano zelenaški. Nitko si više ne može priuštiti školovanje u Sjedinjenim Državama pod sadašnjim uvjetima ako se to nastavi.

Pa je stoga činjenica da pokoljenje koje prija uz sadašnjost pokušava vjerovati da sadašnji način života, djelovanja u poslijeindustrijskom gospodarstvu okrenutom prema ‘pružanju usluga’ [i u hrvatskom se već udomačio izraz ‘servisno gospodarstvo’, koje prevoditelj izbjegava, *op. prev.*] može [i

dalje] funkcionirati. Ne može funkcionirati. Prema tome sklonost pokoljenja vjerovanju u izreku, “Moramo prihvatiti sve [pa igadosti?] što čine narodima, kao Njemačkoj. Moramo to prihvatiti jer moramo biti realistični. Moramo djelovati **realistično**”, i to upravo otežava sve prirodne prijašnje norme sukoba između mladog [tek] odraslog pokoljenja i pokoljenja starijih građana. Sadašnje bebi-bumer pokoljenje, kao što sam rekao, paradigmatički je između 55 i 65 godina, to je paradigmatičko sociološko mjerilo tog pokoljenja. Postoje i mlađi ljudi od toga, postoje ljudi koji su i nešto stariji ali općenito govoreći postoji veoma oštra podjela. Uzmite naprimjer slučaj Clintonove vlade, ministar financija Bob Rubin je pred-bebi-bumer pokoljenje, on je u šezdesetim. Veoma je bistar. Mi smo, eto, vodili mnogo rasprava s njim, naročito ranije, u razdoblju razmatranja gospodarske politike i kako dužnosnici Clintonove vlade **nisu nikako bili u stanju shvatiti što je gospodarstvo**. To je svojstveno pokoljenju bebi-bumera, ne shvaćaju ekonomiju. Shvaćaju računovodstvo—da li ga pravo shvaćaju ili ne, to je već drugo pitanje. No misle da shvaćaju računovodstvo. Ali nemaju nikakvog pojma o gospodarstvu—nikakvog! Bio je to golem problem Clintonove vlade.

Naprimjer, u ljeti, u kolovozu 1998. kad smo po prviput saznali o rasprnuću napuhanog mjehura te godine, onih ruskih obveznica, GKO obveznica, pa sam ja uputio kritiku Clintonovoj vladi glede njihove politike i Clintonove vlastite politike i njegovog stava pri vođenju prvo s gospodarskom stvarnošću tih prilika a isto tako i legalnim napadima na njega od strane ljudi koji su mu željeli namjestiti postupak oduzimanja položaja [‘impeachment’] u to vrijeme. Jednog dana se razbjesnio, upravo nakon stanovitog razvoja događaja, te je rekao upirući prstom u članove svoje vlade: “Pogriješili ste! On je bio u pravu!, bio je u pravu glede ekonomije! Bio je u pravu glede pitanja strategije u borbi protiv pokušaja oduzimanja položaja”! U sklopu toga on i Bob Rubin su pokušali, možda ćete se podsjetiti, u rujnu 1998. organizirati obnovu Međunarodnog monetarnog fonda. On je održao govor u New York Cityju u Vijeću za vanjske odnose [Council on Foreign Relations], koji je—precijenjen u stanovitim pogledima, ali je ipak donekle zvučna ploča financijsko-političkog establišmenta—no nije mjesto odakle se vodi gospodarstvo. To je zvučna ploča stanovitih krugova, ispred kojih možete protračiti rublje—naprimjer izađete van i ispitujete krave da vidite kakvu bi stočnu hranu željele,

znate? Politika stočne ishrane se ne određuje tim načinom, ali bar saznate što će krave učiniti.

Održao je, dakle govor. Bio je jasan, moramo srediti međunarodni monetarni sustav koristeći slučaj krize s GKO-ima i opći problem financijskih derivata kao argumente. Moramo promijeniti sustav. **No zatim, podvio je rep!** Bilo je to najgore što je mogao učiniti, jer kad započnete rat, pobijedite. Nemojte zaustaviti rat, nakon što ste ga počeli. A on je započeo rat. A svatko od važnosti znao je da je to bila i jest moja politika, da je on usvojio moju politiku. Bio je uvjeren da sam u pravu. Rubin je to razumio. No problem je bio, kad je podvio rep, pobjegao je od rata! A neprijatelj je samo—"Ti si započeo rat, a mi ćemo ga voditi!", i to je postala bitka za postupak oduzimanja položaja, koja je u tom trenutku bila izgubljena. Bio je to pokušaj gnjaviti ga u tolikoj mjeri da odstupi s položaja. A unutar Demokratske stranke Al Gore, jedan od pristaša, do mjere do koje se usudio, tog postupka oduzimanja položaja te neki drugi demokrati uključujući i Liebermana, koji je ustvari demokrat fašističkog kova Williama F. Buckleyja, odmah su poskočili da mora odmah dati ostavku tako da Al Gore postane Predsjednik, kojeg bi oni [lako] kontrolirali. A zato je, tako reći, Bush pobjedio na izborima, jer je Al Gore širio veoma neugodni miris i bio toliko nekompetentan, da nitko nije želio za njega glasovati. A i mrzili su ga....

No došlo je do promjene u prilikama naročiti nakon—pa, Clinton je bio pozitivniji glede pitanja podrške mojoj kampanji zadnjih godina, dok su se drugi tome opirali. No Demokratska se stranka ujedinila oko te ideje, postigli su dogovor "da me isključe". To su i sprovodili silom, kao što se neki ljudi ovdje, u sobi, dobro sjećaju. No to ljeto napravili smo prodor. Napravili smo prodor u ljeto [2004.], jer Demokratska stranka pri vrhu nema samo glupane. Možda ima malo korupcije ovdje i ondje, no nisu glupi. Posebice vođe Demokratske stranke. A vidjeli su i učinak [pokreta] mladih na djelu, više od 100 mladih na području Bostona, tijekom razdoblja prije i tijekom Demokratske konvencije prošlog srpnja. Sastali su se i raspravljali o tome. Pa su rekli, "nema nikakvog mogućeg načina da ih isključimo iz našeg rada". I tako je došlo do toga.

Zbog te promjene, kao što možete vidjeti, došlo je do nagle promjene kao posljedica naših nastupa 7. studenog—nagla promjena u orijentaciji Demokratske stranke, od vrha nadole, prema povratku na politiku Franklina Roosevelta. To jest, odricanja suprotnih političkih mjera prošlih desetljeća naročito zadnjih četiri desetljeća.

Došlo je, dakle, do promjene kao posljedice Pokreta mladih. A do promjene je došlo jer sam ja raskinuo veze mladih u Sjedinjenim Državama, **razbio kontrolu** starijih članova organizacije nad njima. I to zato jer sam bio suočen s problemom bebi-bumera, njihova okljevanja. Vidite, bebi-bumer ne razmišlja u vidu desetljeća u budućnosti. Nije to sad tek problem činjenice da kad dosegetu 65 godina ili blizu toga više ne mislite o velikoj budućnosti, o velikom promaknuću na položaju u tvrtki ili vladi. Možda ćete zadržati položaj koji imate kao dužnosnik ali ne ćete dobiti promaknuće. Pred vama nema bolje karijere. A ovih dana, uz postojeću zdravstvenu skrb, koja postaje i sve gora, nemate ni previše šanse da ćete još dugo živjeti. Prema tome, 65 do 75 je teško razdoblje. Nakon 65, ili ste već uspješni ili to ne ćete više postati. Pa onda bebi-bumer koji je sad negdje između 55 i 65, tipično pokušava misliti o upravljanju prilikama **u kojima** se nalaze bez nekakvih većih i ozbiljnijih promjena. Bez većih **rizika**, do kojih bi moglo doći zbog promjena. I taj **strah** od promjene postaje prepreka protiv promjene. Naprimjer, oko Leesburga [središte američke organizacije Schillerovog Instituta, *op. prev.*] to se očitovalo kad bi rekli. "Ali to je naša tradicija". Bebi-bumer odjednom kaže: "To je naša tradicija. Moramo braniti svoj tradicionalni način rada". Isti taj osjećaj imate i ovdje [u Europi]. "Mi imamo svoju tradiciju. Moramo je se pridržavati, jer to je siguran način rada". Pa, to ne će ići. Čitavo ovo gospodarstvo je upropašteno! Cjelokupno međunarodno gospodarstvo je sad propalo, to je samo pitanje dana, ili mjeseca kad će doći do potpunog sloma. Sve je spremno za to!

Nema nikakvog načina gdje biste se mogli pridržavati postojeće tradicije da biste preživjeli, jednostavno to ne možete, ne će funkcionirati. Morate promijeniti svoje navike. A mladi, budući posjeduju viđenje od barem dva vremenska naraštaja ispred sebe, i aktivni život kroz to vrijeme pred sobom kao odrasli ljudi, gledaju drukčije. "Moramo promijeniti navike, moramo promijeniti navike društva. Moramo stvoriti društvo u kojem se može živjeti umjesto sadašnjeg **osuđenog na propast**, u kojem se nalazimo"! Društvo u Europi je mrtvo! Društvo u Sjedinjenim Državama u svojoj sadašnjoj tradiciji je mrtvo! Nema načina da se nastavljanje uobičajenih institucijskih procesa zadnjih 40 godina u Europi može održati. Ako se ne odlijepite od tih uobičajenih načina, gotovi ste! Čitave nacije su gotove i prestat će postojati. Morate **promijeniti svoje navike**. Način kako ćete promijeniti svoje navike je veoma jednostavan, u povijesti, a primjenljiv je i na sadašnje prilike—Mladi kao organizirana

snaga, neovisna organizirana snaga, to jest, unutar određenih granica poslanja kojeg bi trebali imati, ali s odlikom neovisnosti, **moraju biti na čelu**. Moraju biti na čelu na ulicama, biti na čelu i na druge načine. Oni su na čelu u uplivu na pokoljenje mladih općenito, jer je većina pokreta mladih diljem svijeta danas neuspješna. Oni su užasan neuspjeh. Pa prema tome, ono što treba raditi s mladima, morate sami znati što radite: Ono što radite je susrećete se s mladima na ulici, kao i s drugima, susrećete ih i suočavate ih u njihovoj životnoj sredini, bila to sveučilišna sredina kao student, ili drugdje, a ta sredina **je u ćorsokaku!** Pa ono što pokušavate, suočavate ih, ne neophodno raspravljanjem i razlaganjima—nego suočavanjem njih samih s **aktualnošću** postojanja pokreta koji ima različit pristup svjetskim prilikama, društvenim prilikama baš sada.

Prema tome, morate učiniti ono što sam ja uradio u zadnjoj fazi kampanje, što je uspjelo—a funkcionira još sada, što je promijenilo Sjedinjene Države, a uradio sam tako jer sam se borio za taj način političkog djelovanja i jer sam ga razumio. Postojala je šačica naših članova oko mene koji su to također razumijeli. Pa smo se **borili** za te mjere! Da se provedu u našoj organizaciji. I uspjelo je—**promijenili smo povijest**. Nismo još **pobijedili** u borbi. No ne će biti nikakve vrijedne pobjede, **ako to ne učinimo**. Mi to znamo—nama ničeg u Europi, nema ničeg u Rusiji, ničeg u Kini, ničeg u Indiji ili bilo kojem drugom dijelu svijeta, što će **spasiti** svijet od najgore i nezamislive katastrofe! Ako mi ne uspijemo, u biti u Sjedinjenim Državama. I ako ne nađemo u Europi, posebno u Njemačkoj, uspješan način rada s dijelom europskog stanovništva voljnog postati ortakom u ovom nastojanju. To je jedina prilika. Stoga, mlade se ne smije 'pretjerano rukovoditi', ne smije ih se uvaliti u kolotečinu "tradicije" starijih dijelova organizacije. Moraju djelovati neovisno. A način kako to radi je "usmjeravanjem njihovog poslanja—kako usmjeravate konjicu, topništvo, pješadiju i slično u ratu? Usmjeravate ih na temelju čega? Prema pobjedi. Ne prema uspostavi načina života, nego prema **pobjedi!** Jer kad jednom imate **pobjedu** u svojim rukama onda ste u stanju oblikovati način kako će život teći. A morate i sebe razviti i postati kvalificirani da tako **djelujete**. Pa stoga, kao što sam ovdje rekao, vi ovdje imate dovoljno ljudstva da održite dvije skupine mladih, na dva područja. Jedno je očito područje—Berlin i berlinsko područje. Morate imati od 15 do 25 mladih ljudi da biste imali organizaciju mladih koja funkcionira. Ako ih nastojite rascijepati na dvoje, troje ljudi koje radi ovo, pa dvoje, troje koje rade ono, i tako dalje, to

ne će funkcionirati! To nikako ne ide. Oglad toga je funkcija—glazbena funkcija je odsudna. Organiziranje pjevačkog zbora je odsudno. Pokret mladih ujedno je zborni pokret, pokret pjevačkih zborova, i splet zborova. Jer to je način na koji se stvara organizacija, organizacija sa zajedničkim zadatkom, poslanjem kao kod pjevanja, tako se stvaraju društveni odnosi, funkcionirajući društveni odnosi, koji se pretvore u učinkovitu političku jedinicu. Pa što vam treba za zbornu pjevanje? Isto što vam treba i za inteligentan [školski] razred: 15 do 25 članova. Dosta njih tako da uvijek postoji poticaj za djelovanje od strane samih učesnika a ne previše da neki ljudi ostanu na ledu kod sudjelovanja u svakodnevnom životu. Dobijete tako organsku organizaciju, oko klasičnog zbornog pjevanja kao načela ujedinjenja pokreta mladih, ako je on dobar. Prema tome, imate dosta ljudi za dva pjevačka zbora na njemačkom. Gdje ćete ih staviti? Pa, pokušali smo u Düsseldorfu i veoma je uspješno funkcioniralo u izornoj kampanji, no nastale su nesuglasice i spriječile njihov nastavak rada. Rekli smo onda, jedina alternativa je Berlin. Koji ima oko 4 milijuna ljudi, ako se nisu u međuvremenu izgubili zbog masovnog bijega iz njega. A imate i Saksoniju. A Saksonija i Berlin su relativno blizu glede suradnje ako se radi o tjednu ili mjesecu, i slično. Prema tome možete staviti u pogon zajedničke snage u jednom ili drugom smjeru, vjerojatnije u Berlinu ali i Saksoniji.

Glede glazbene organizacije, koja je ujedinjujući svakodnevni **život** Pokreta mladih—glazba, probe, pjevanje. To je svakodnevno organizacijsko načelo našeg Pokreta mladih. No Pokret mladih ima i funkciju koju vidite izraženu u posebnom božićnom izdanju *EIRA*—doprinos mladih ljudi tom projektu. Pokred mladih je sad postao, čemu sam posvetio mnogo brige, organizacija za školovanje. Prema tome imate tri bitne funkcije organizacije uz borbu za opstanak (a to je ujedno i praktičko pitanje)—jedan je glazba. Glazba Bacha, Mozarta i slično, stanovite skladbe na kojima radite ne s mišlju da ih pasivno izvodite, nego s mišlju njihovog **savladavanja!** Tako da shvatite bit **unutar** kompozicije. I stalno vježbate! I neprestano pokušavate usavršiti izvedbu, stalno je mijenjate i usavršavate i prilazite sve bliže i bliže istini—kao što pokušavate ovdje [dugotrajne probe su se odvijale prije ovog govora]. Uvijek razmatrajte pitanje: Kako učiniti da se stvar **pomiče?** Kako poimate ironična svojstva skladbe? Kako rabite činjenicu postojanja strukture koja se zasniva na slijedu lidijskih modaliteta—kako rabite to, kako to prenosite [na slušatelje]? Tako da **zgrabite!** slušateljstvo. Zgrabite ih osjećajem

